

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע
עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
שרגא הרניץ
חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירוף, לילי גילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוני זוהר, אברהם חרמון, אופקר טאובר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א. טל. 62239.
המערכת איננה אחראית עבור תוכן חי מודעות, כולל מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "רו"ח לצרכי", "רו"ח לנוסע" וכו' הסוכנות וערכות על-ידי המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

בתיאור מאורע לאומי חשוב, כפי שקרה השבוע בישראל.

הסיפור הבריטי הבא נחרת בזכרוני מ לפני כמה שנים:
נכה-מלחמה עיוור, במדי רב-טוראי, עמד לחצות את הכביש. אחד העוברים-יהשבים, רב-אלוף קשיש בעל עשרות אותות-הצטיינות סגוגניים על חזהו, תפס בנורעו והעי ביוור שלום לעבר השני. תפס פישפש ה-עיוור בכיסו ותחב שילינג לידו של האיש. לרצו קט נדהם הרב-אלוף. אולם הוא הת-אושש חיש מהר. "תודה רבה, אדוני", אמר. מעשים כאלה של טוב-לב, אחווה אנושית ונכונות לעזרה קורים מדי יום-יום מסביב בנו. יתכן שחיינו היו יפים יותר לו היינו

יתכן שכמה אנשים שיצאו ביום השלישי שעבר מבתי-הקולנוע, שעתים אחרי גמר ה-מישחק באינדסטרי, לא האמינו למראה עיני-הם. מוכרי עתונים נלהבים הציעו להם את העולם הזה, שכבר כלל רפורטה מצולמת שלמה של המישחק שנגמר על עתה.
במצע זה לא היה בגדר פלא. כמו מיש-חק הנבחרת עצמה, הצריך רק הכנה טובה מראש ותיכנון מדויק.

מדי כשנודע תאריך מישחק-הגומלין ב-רמת-גן, עלתה במערכת הבעיה — מתי להור-פיע? האם לפני ההתחרות, כדי לספק ל-רבבות יושבי האינדסטרי את האינפורמציה האחרונה לקראת המישחק, או אחרי ההתחרות, כדי להראות לרבבות האחרים מה היה שם?
לפתע צץ פתרון מפתיע: למה לא גם זה וגם זה?

המהדורה הראשונה של הגליון הופיעה ב-רחובות תל-אביב ובפתח האינדסטרי בשעה 2 אחרי-הצהריים. היא הכילה פרטים ותצי-לומים מאימוני הנבחרת הסובייטית בכפר-סבא, בלוי השחקנים ודו"ח ממצה על ספי-רות ארגוני-הספורט בכרטיס-הכניסה. אלפי גליונות נרכשו על-ידי העומדים בתורי ה-אוטובוסים לרמת-גן, על-ידי היושבים באי-סיון עצמו ועל-ידי הקהל העצום שבאצ-עומד בחוץ, כשהוא מחזיק בכרטיסים. אלה האחרונים ידעו להעריך את אמיתות גילויי העולם הזה ביחס להתנהגות המחפירה של עסקני-הספורט, שהפכו את יום ההג-הספור-טאי לשערוריית ספורט חסרת-תקדים.

כמשלחת הנבחרת על המגרש, היו כל המשתתפים במיצע המערכת על מקומי-יהם. הצלם צילם על המגרש. כל סרט שי-נגמר על-ידו נזרק מיד אל מעבר לתעלת-המים, לזי עורך מודרספורט שישב בין הקהל. הלה מסר את הסרט לחבר שני, שאץ אל שער האינדסטרי, שם עמד שליח המערכת, מצויד בכלי-רכב היחיד שיכול היה לנוע באופן חופשי בכבישים: אופניים.
כמעבדה שרדו תגאי חירום. כל סרט פור-תח בחיפון, התמונות נבחרו בריבמוקם על-ידי עורך-התבנית (שעקב אחרי המישחק ברדיו). עימוד העמודים תוכנן במעבדה, הועבר בדהירה למגלפה. הקהל עוד הרעי באינדסטרי כאשר כבר הגיעו הגלופות ה-ראשונות לדפוס. כעבור שעה וחצי היו ב-רחובות אלפי גליונות שנשאו על שערים את הכותרת הבולטת, במצע אדום: "המדור-רה שניה" תמונות חופשיות. גם שערים אלה הודפסו, כמובן, מראש.

דומני שאין תקדים לכך ששבועון מקדים הן את עיתוני-הבוקר והן את עתוני-הערב

העולם הזה: 1. שחקני סבא. 2. שחקני רמת-גן. 3. שחקני תל-אביב. 4. שחקני חיפה.

שמים אליהם לב במידה רבה יותר, כדי לעודד תשומת-לב זאת, פותח העולם הזה במדור חדש, שיקרא "אור בישראל".
אם אתה ראת במו עיניך מעשה מסוג זה, רשום אותו בקיצור גמרץ ושלה אותו אלינו, תוך ציון שמך וכתובתך. המעשים יתפרסמו במסגרת מדורה החדש של לילי גלילי, שיופיע החל מהשבוע.

מדור חדש נוסף יכלל מעתה במדור "אנשים". נמאס לנו להקדיש את המדור "אנשים" כולו לאנשים חשובים. לעתים נד-מה לנו כי האנשים הבלתי-ידועים, שאינם זוכים לעולם למסרם עתונאי מאחר שאינם עושים שום מעשה חורג מגדר הרגיל, חשובים לא פחות מכל האישים. להם יהיה מוקדש מדור זה.

אין בעולם אנשים "פשוטים". כל אחד מההוגים שלם בפני עצמו, עולם של תקתק ושאיפה, ונחונות ואכזבות. המדור "גא להכיר" יספר לך על טיפוסים אלה, רגילים וכאורה — הסוד האמיתי של זה מדונה והחברה האנושית.

לילי גלילי

מכתבים

... יעקב חודרוב, שוער נבחרת ישראל לכדורגל.

צביקה שגב, אילת-השחר

יצחק לוי (העולם הזה 980) שהשתרל ב-אמצעים הפשוטים שמדורו ירשוחו למנוע שפיכת דמים. הוא עשה זאת לפני פרץ מאורעות 1929. הוא עשה זאת שוב כאשר חיפש שיתוף ערבי-יהודי. עלה הוא האיש

המשתרל לחקים מסדר לשיקום פליטים ער-ביים ויהודיים.
ישראל וארד-דיק, בית-העמק
בלי מורא, בלי משוא פנים: דויד בן-נוריון, היחיד המונע את ירידת ישראל לטמיון...
רחל חסכני, חולון
למה לא רב-אלוף משה דיין? הרי זוהי שנת הארבעים, כונתילה, ומוצעי הכנרת...
גד ירון, תל-אביב

עין תהת עין
אכן, התקרמנו הרבה מאז העין היפה של המנרס ועד לעין הנועמת של שר הפנים ישראל כריהורה (העולם הזה 981). או ניס-תה הממשלה למנוע כניסת יהודים לארץ: עכשיו מנסים למנוע יציאתם. מי אמר שלא התקרמנו?

חנן ריגרי, חיפה
כראי להזכיר כי במנילת זכויות האדם של הא"ם כתוב בפרוש: "כל אדם זכאי לעזוב כל ארץ, לרבות ארצו."
ד"ר אלכסנדר זק, תל-אביב

קטטה במשולש
סמוך לנכול הירדני, מול תול כרם, קם לא מזמן ישוב שער-אפריים, שמרבית אנשיו מ-עולי תימן. לאם לאם התחילו להסתבר עם שכניהם. זה התחיל כאשר ניסו אנשי שער-אפריים לעבר חלקת אדמה השייכת לכפר קלנסווה הערבי.
לבעלי האדמה החוקיים נראה הדבר נזילה. התפתחה קטטה ורק המשטרה הצליחה להפי-ריד בין המתקוטטים שהשמשו כאבנים ובי-סקלות. המשטרה עצרה את הערבים ושי-רה את אנשי שער-אפריים. למחרת הופיעו בכל העתונים הודעות על "המון ערבי מי-כפר קלנסווה, שהתקיף בתי-אנשים משער-אפריים תוך עבדותם מסוייבת".
עתה קבע בתי-המשפט את שלו בעניין זה: אנשי קלנסווה זוכו מכל האשמות שיוחסו להם ועל אנשי שער-אפריים נאסר להתקרב לאדמות שרצו לעבדן בכוח. מועד לא בדררו העתונים את פרטי העניין לפני שכתבו סי-פורי הסתה נגד אנשי קלנסווה?

סמי אבו סאלח, כפר טייבה
גולם רוצים לנפוע
הכדורגלנים שלנו נלהמו בעוז נגד נבחרת רוסיה (העולם הזה 981). נכון מאד. אבל מי

העולם הזה: 1. שחקני סבא. 2. שחקני רמת-גן. 3. שחקני תל-אביב. 4. שחקני חיפה.

אמר לכם שהיה כאן עניין של כבוד לאומי, הקרבה הלועזית, מעמד היסטורי וכו'? ה-אמת פשוטה הרבה יותר: החברה נלחמו על כרסום נסיעה לאולימפיאדה במלבורן. לפי מישחקם, דווקא מניע להם. אבל מה לעשות? גם הרוסים רצו לנסוע, כנראה...
אימרה רוחי, עכו

קראנו את מאמרו של שייע נלאור על מוסקה (העולם הזה 979), המצטיין בסני-נוכו הטבעי והרענן. אנו מבינות שהמערכת אינה רוצה לשנות את כתבי-היד, אבל לתפ-ס מע — ולו רק את הרקדוס המשובש — יכולתם!

קבוצת חילול, צה"ל
מתוך רוח ספורטאית, יותר עורך הכיתוב הפעם על דיז'וקרעניות.

רצח רייחאן
איני יודע אם רייחאן היה אי פעם חבר מסורתי, כפי שמוען הקורא חיימון (העולם הזה 980). אולם הוא בא לארץ בקשר עם הכולל ההולנדי וככתבו הרשמי של עתון בריטי אנטי-שמי ואנטי-ציוני. אחרי מותו נמניא בכיסו כתבה לעתון זה.
בהעמדתו פני לוחם נלהב של אנורת-ישי-ראל, רכש את אמונם של הרב דיסקין והרב זינגלר. כי באותם הימים של 1924, סילבה אנורת-ישראל בכרחה כל מתנגד של הסורתי אחרי שהשמעותיו המפורסמות הפכו לכלית נסבלות, ואחרי שאני פרמכת את תרנום שיריו שחיללו את השם, הופיעו ככתבה-העת התורכתב נלוי של הרב מיימו אל הכולל ההולנדי באמסטרדם, כי כתב הרב כי "ה-נטו של אמסטרדם היא מפלצת זו" ו"ש-נסתיים במלים "שחררו אותנו מאדם מופקר זה".

יש לציין שאנודת-ישראל התנהרה בענין זה ביתר הנינות מאשר מא"י, בעלילת-הדם המתכוננת של פרשת ארלוזורוב.

מלכילא גרינחלה, ירושלים

השם המפושט
בקשר לרשימתה של לילי גלילי על שמות חדשים למסים, המוצעים לאוצר (העולם הזה 980), כירתיי את המסים הקיימים כבר לפי אל-בידא:
א: ארננה
ב: ביטוח לאומי, בוליה הכנסה, בלו

נ: נגיבות
ד: רירות-שרד
ה: תיפל, הכנסה, הסתררות
ו: וורקו
ז: זה עוד יבוא
ח: חינוך, חשמל, חניה
ט: סלפון
י: יבספון
כ: כופר
ל: לא-תחסמו-שור-ברישו
מ: מקרמה, מלוח-חובה, משקאות, מסכ
נ: נסיעות לחו"ל
ס: סגירות
ע: עריות
פ: פרומקציות-על-חשבון-האורח
צ: צבא
ק: קרומנו, קרונקיימת, קרוביות, קול-נוע, קניות, קוננויות-מפלגתיות
ר: רכוש, רשינות, רדיו
ש: ששעשים
ת: תרומן
י: חושב שאין יותר מקום לשמות הר-שימו.
משה אלוני, תל-אביב
אופטימיסט!

בלי פירושים
בכתבה, התברר לפיותח המרור (העולם הזה 978) נאמר בין השאר: "כך, למשל, הר-בא אשר נורי, ראש המועצה המקומית (של קרית-שמון) חתפה. שם היה ידוע יותר בסממטאות העיר התחתית, תושב קבוע ב-מסבאת קינגס-באר, שאר תושבי המקום אינם אוהבים לספר על עברו, אף שהסיפורים רבים למדי".

ברור למרשי וברור לי כי כוננת המאמר היא להפיל דופי באדם בשם נורי ובתור-הוכחה על איכשרותו, נאמר כי רואים אותו כתושב קבוע של מסבאת קינגס-באר...
ד"ר א. ה. איגר, חיפה
העולם הזה לא התכוון לשום דבר כזה, אולם אם בעל המקום עצמו מפרש את הד-ברים כך, הרי סיבותיו אתו.

מחירה של כלה
לו היה כאן פרס פוליצר כמו באמריקה, הייתי מפליין שתכלו אותו עבור הכתבה "הכלה המכורה" (העולם הזה 980). אבא רדוויאנוב מספר שיהודי התפלא מועד דור-שים דנוניה מיהודי, החזיר לו השוכן: נוי המשיא בתו אומר לחתן, "כל מה שענידך

העולם הזה: 1. שחקני סבא. 2. שחקני רמת-גן. 3. שחקני תל-אביב. 4. שחקני חיפה.

רואות, לך הוא אחרי פותי" ואילו יהודי המשיא את בתו, אומר לחתן: "כל מה שי-ענידך רואות, לך הוא אחרי 120 שנה".
ובמקרה שכתבתם עליו, היה אבי הכלה אדם צעיר, רק בן 42 שנה...
יוסף קורבמן, תל-אביב

עד 120!
ארגון להגנת הדיירים
קניתי דירה בכית משותף שנבנה על-ידי חברת בניני הרא"ה בע"מ, שבראשה עומד מר יונה איתן, מי שהיה סגן ראש העיר ומתנו וסולל מתפקידו אחרי שהיה מעורב בפרשת הקבלן בליונסקי. עוד בזמן הבניה שמתי לב שהיא מבוזעת באופן גרוע מאד ומחומרים גרועים, אולם ההרשתי.

נכנסתי לגור בדירה, כי לא היתה לי בר-י. כשנכנסו הדיירים לדירה שמעלי, התי-ברר שמערכת האינסטיציה הסניטרית של חדר האמבטיה שלהם לא כסדר והמים חוד-רים דרך התיקרה לחדר האמבטיה שלי. התחלתי לרוץ אחרי הקבלנים שיתקנו את הפנס והם תמיד רחו אותי בלך ושוב. לכסוף ניגשתי למר איתן, הודעתי שהפעם איני רוצה להכיר אף אדם זולתי, שהאז האדם שקיבל ממני את הכסף, הוא המנהל את החברה ועליו לראון לסיידור לעניין. על זה קיבלתי תשובה: "איתי אין לך מה לדבר".

דבר דומה היה קיים בשם נאזיב-ישול, עד שקם איש שאיננו את, ארגון צרכני נאזיב-ישול בישראל". האם דירה היא מצי-רד היוני פתוח?

סמואל קלמן, רמת-גן

העתון המסויים
העורך קרא תור בנימה של לעג על מר-בית העתונים בארץ, שאינם מוצאים לכונן-לנלות את זהות "השבועון המסויים" ממנו הם שואבים ידיעות שונות (העולם הזה 980). מיד לאחר גליון דעת זה, הוא מרגיש צורך לחזור על מודעה מערכתית בעניין שניאות דפוס, שמצא בעתון אפריקאי — חסר שם!

אבי גוית, אבן-יהודה
מתוך שיכחה בלבד, הקורא גזית, לא מפני חשש לרומם נתון מתחרה.